

ዓለም ዋሾ!

ሻማ፣ ጥዋፍ በርቶ
ሲል ውልብ-ውልብ
ጨለማን አጥፍቶ
ወይ ሲያምር፣ ሲደምቅ
ሕፃኑም ያን አይቶ
ምን ይሆን እያለ
ልቡ ሲደነቅ
ዓይኑ እየዋለለ
ሄዶ እየዳኸ
ጣቶቹን ዘርጣቶ...
እኅቴም ልብ-ልብ!
እሪ ብሎ ጮኸ
ዓለም ዋሾ፣ ዓለም አታላይ
ዋይ! ዋይ!

ያማረ፣ የቀላ
ጽጌ ረዳ አበባ
ሕፃኑም አየና
መስሎት የሚበላ
በጣም ጎመጀና
ዓይኖቹንም ከፍቶ
እጁንም ዘረጋው
ቀርቦ፣ ተጠግቶ
ወደ ፊቱ ሳበው
አበባውን ያዘና
ጨበጥ አደረገው
እንደ ጡት ሊጠባ
ግን ዕሾኸ ሲወጋው...
እሪ ብሎ ጮኸ
ዓለም ዋሾ፣ ዓለም አታላይ
ዋይ! ዋይ!

ገ/አ. ጎርፉ።

Back to Meskot

---

*The views reflected in the above poem/article are solely of the author and are not necessarily shared by Meskot. You may contact **G.E. Gorfu** for comments at gegorfu@yahoo.com.*